

Мета: вшанування пам'яті видатного художника слова, патріота України Т. Г. Шевченка; формування культури мовлення через красу й багатство рідної мови; через музичні твори та художні картини;

Розвивати естетичний смак, музично-ритмічні та декламаційні здібності; виховання любові до рідної мови, скарбів поетичного слова, України; любов та шанобливе ставлення до батьків, до матері.

Матеріали та обладнання:

ІКТ, презентація з матеріалами до літературної світлиці, музичний центр, ноти, портрет Т.Г.Шевченка, рушник, шапка.

Веснянка « Ку-Ку чути в ліску»

Пісня : «Мамо...»

Гра «Весняна брама»

Пісня «Встала весна» сл. Т.Г. Шевченка, муз. В.Верховинця

Пісня « Зацвіла в долині» Т.Г. Шевченка, муз. А. Філіпенка

Пісня: «Тече вода» сл. Т.Г. Шевченка, муз. А. Філіпенка

Пісня „Якби мені черевики...” музика народна , сл. Т.Г. Шевченка

Дійові особи:

Ведучі,

Мати

Малий Тарас

Ведуча: Дорогі гості! Любі діти! Ми зібралися в цьому залі , щоб відзначити річницю від дня народження Т.Г. Шевченка

Весна - улюблена пора року дітвори , після довгої зимової холоднечі та негоди , всім кортить поспілкуватися з живою природою – власними очима побачити, як прокльовується з-під землі зелена травичка. Цю одвічну радість приносить нам весна.

Дитина:

Це куди подівся сніг з гірки біля дому?

Він струмочками побіг – не догнать нікому.

З ним втекла сама зима по одній дорозі ,

Гляньте – льоду вже нема і нема морозів.

Бач, трава зазеленіла, чуєш річка зашуміла,

Пісня лине над полями, небо кличе журавлями,

То іде до нас весна.

Веснянка : «Ку- Ку чути в ліску»

Дитина:

Іде весна, іде красна

Мов квітка розвелася

І спогад нам несе вона,
Про вічного Тараса.

Пісня: «Встала весна»

- Давайте, малята, і ми сьогодні згадаємо, що знаємо про Т.Г.Шевченка?

Дитина:

В мальовничім краї нашім,
Де цвіте калина,
Народився самий кращий
Син твій, Україно.

- А зараз я вам розповім, яким було життя людей багато років назад. А були це часи, коли була панщина, люди були панські, належали панам, на панів рабили і пани могли чинити з ними що хотіли – навіть комусь продати, на щось виміняти. Давно в такі часи, 9 березня 1914 р. в селі Кирилівці, на Черкащині в хаті бідного силянина Григорія Шевченка народився син Тарас. Сім'я була велика: 5 сестричок і двоє братів. Старша сестра Катерина була Тарасові за няньку, вона доглядала менших дітей коли батьки працювали на панському полі.

Малий Тарас був дуже цікавим і допитливим хлопчиком, як і всі діти любив грати, ми теж любимо гратися, давайте і ми пограємо в гру

Гра «Весняна брама»

Дитина:

Убога це була дитина,
Убога вся його родина
Нужденні в пана кріпаки
А предки були – козаки.

Ведуча: Наслухавшись розповідей, про залізні стовпи, які нібито підтримують небо, він загорівся бажанням подивитися на них і пішов їх шукати.

Інсценівка

Хлопчик: Матусю, а правда, що небо залізні стовпи підпирають?

Мати: Так, мій синочку, правда.

Хлопчик: А чому так багато зірок на небі?

Мати: Це коли людина на світ приходить, Бог запалює свічку, а на небі з'являється зірочка. І горить та свічка доки людина не відійде у вічність, а зірочка падає на землю. Бачив?

Хлопчик: Бачив матусю, бачив.

Матусю, а чому одні зірочки ясні, а другі ледь видно?

Мати: Бо коли людина заздрісна, скупа, зла – зірочка ледь-ледь тліє.

А коли добра, любить людей, робить добро, тоді і свічка такої людини

довго горить і зірочка світить яскраво. І її далеко видно.

Хлопчик: Матусю, я буду добрим. Я хочу, щоб моя свічка світила найясніше.

Мати: Старайся мій хлопчику.

- А ще Тарасик дуже любив слухати казки й пісні. Прийде. Бувало мати з роботи. А він до неї горнеться, просить казку розповісти, пісню заспівати.

Ось ми і заспіваємо пісню на слова **Шевченка**

Пісня «Зацвіла в долині»

Ведуча. В Україні дітей змалку вчили шанувати батьків. Маму і тата називали на “Ви“. Без материнського благословіння не вирушали в дорогу. Дитина, прокинувшись, умивала личко й цілувала матінці руку, перш ніж звернутися до Господа з молитвою «Отче наш» . «Хто матір зневажає, того Бог карає», — мовить приповідка. А як ви шануєте свою маму, як допомагаєте їй?

Діти розповідають.

Ведуча: на початку весни ми відзначаємо день усіх жінок. Сьогодні у нашому залі присутні ваші мами , тож давайте їх привітаємо., заспіваючи пісню.

Пісня: «Мамо.....»

Ведуча: а ми продовжуємо розповідати про життєвий та творчий шлях Тараса Шевченка.

Коли Тарасу виповнилося 9 років, померла його мати. Не дала йому любові мачуха. Тож часто доводилося Тарасикові ховатися від неї в бур'янах. А за два роки не стало і батька. Лишилися діти самі сиротами та й порозходилися в найми.

Дитина:

Зостався круглий сирота

І гірко попливли літа.

Ходив, шукав що було сили,

Людей, щоби добра навчили.

Писати вчився у дядка,

А малювати в маляра.

По селах пас чужі ягнята

Та мачуха прогнала з хати.

Ведуча: Так діти, погана була та наука у дядка. Дяк був п'яниця і не вчив, а напиваючись, знущався з бідного хлопця. А Тарас дуже хотів вчитися і був здатний до науки, і скоро навчився читати. Бувало десь сховається у бур'янах та й читає. А прокинеться дяк – от гірко діставалось Тарасові за ту любов до книжки. От раз не стерпів Тарас знущання, добре вибив різками свого учителя, коли той лежав п'яний, та й покинув школу.

Тарас підростав... Важко жилося у ті часи сільському хлопчикові-кріпаку. Він змушений був наймитувати, тобто працювати на пана: носити воду, рубати дрова, а його поетична душа так прагнула творчості!

Вірш «Мені тринадцятий минало »

Ведуча: Маленьким Тарас не раз бачив, як жінки вишивали рушники. А вишиваючи, вони співали. І пісні ці були наспівні, мелодійні, ніби та нитка, якою вони вишивали. Ось ми заспіваємо пісню на слова Т.Г.Шевченка „Як би мені черевики...”

Пісня „Якби мені черевики...”

Ведуча: Коли Тарас виріс, добрі і розумні люди викупили талановитого юнака з неволі, . Народ дуже полюбив Шевченка і його вірші, Ось послухайте.

«Зоре моя вечірняя»

«Встала весна»

«По діброві вітер виє»

Ведуча: Один з віршів став ніби гімном України, коли цей твір звучить у музичних записах , всі люди встають.

Запис «Рече та стогне Дніпр широкий»

Ведуча: Вірші Тараса Шевченка мають незвичайну чудодійну силу. Вони добре запам'ятовуються й ніби торкаються струн людської душі. Народ легко добирає мелодії до Шевченківських поезій – так народилися чудові пісні, які звучать по всій Україні й виконуються в різних концертних залах світу. І ми давайте заспіваємо таку чудову мелодійну пісню на слова Т. Г. Шевченка.

Пісня: «Тече вода»

Ведуча: Т.Г.Шевченка український народ назвав кобзарем. Чому? Кого називали кобзарями? На чому вони грали?

- В ті старі часи у людей не було ні телевізора, ні радіо. А ходили від села до села, від хати до хати музиканти – кобзарі і співали думи про козацькі походи, розважали людей українськими піснями. А грали вони на ось таких музичних інструментах – кобзах (*розглядаємо кобзу*)

- Діти, Т.Г.Шевченко написав дуже багато віршів, поем, які увійшли у велику книгу, яку він назвав „Кобзар”.

Тому ще Шевченка називають Великим Кобзарем або співцем українського народу!

Дитина:

Кобзарем його ми земо,
Так від роду і до роду
Кожний вірш свій і поему
Він присвячував народу.

Ведуча: Велика любов до свого народу, до рідної землі, до краси навколишньої природи викликала в Шевченка потяг і до малювання. Пройшло не мало, не багато часу, і нарешті Т. Г. Шевченко зміг вступити до Академії мистецтв, де вчився малювати.

Отже, Шевченко не тільки поет, а й ще відомий художник. Його відомі картини: «Катерина», «Автопортрет», ... Зараз я відкрию вам загадково просту красу його картин. В картинах він змальовував бідних людей, їх життя.

Давайте і ми з вами на мить відчуємо себе художниками й пограємо у гру

«Якого кольору вірш?» (Вихователь декламує рядки з віршів, а діти асоціюють їх із певними кольорами: зелений, блакитний, червоний, фіолетовий.)

Гра « Якого кольору вірш»

1. Вітер з гаєм розмовляє,
Шепче з осокою,
Пливе човен по Дунаю
Один за водою.

2. Тече вода із-під гаю
Та по – під горою,
Хлюпочуться качаточка
Поміж осокою.

3. Зацвіла в долині
Червона калина,
Ніби засміялась
Дівчина - дитина.

5. Сонце заходить
Гори чорніють,
Пташечка тихне,
Поле німіє,
Радіють люди,
Що відпочинуть...

Ведуча. : За писання Шевченка віддали в солдати, послали в далекий безлюдний степ, забравши те, без чого він не міг жити – писати, малювати. Але й там він не забував рідного народу та рідного краю. І в неволі Тарас не покидав писати свої чудові вірші, писав уночі, криючись та ховаючи написане за холяву чобота.

«Думи мої»

Ведуча: Поет сумував за Україною й спогадами повертався у рідне село. Він часто уявляв свою хатину, з солом'яною стріхою і садок, навколо неї.

«Садок вишневий коло хати»

Його чудовий вірш “Садок вишневий коло хати” у наш час не тільки покладено на музику, а й знімають мультфільми,

Ведуча: Десять літ пробув Шевченко у неволі, втратив зовсім здоров'я і коли вийшов знов на волю, не довго й жив. Помер 10 березня 1861 року. І вмираючи думав про Україну і дав такий «Заповіт»

Як умру то поховайте мене на могилі,

Серед степу широкого, на вкраїні милій.
Щоб лани широкополі і Дніпро, і кручі.
Було видно, було чути, як реве ревучий

- Минають віки, стираються написи на камені, тліють книги, руйнуються будівлі, але слово Шевченкове – живе і вічне. Українці шанують свого улюбленого поета, який прославив нашу українську мову та всю Україну на весь світ.

Нажаль, у нашій країні йде повномасштана війна і ми все частіше звертаємось до творів великого Кобзаря, які стали для нас пророчими і набули нових значень.

Закінчити наше свято хотілося б словами Тараса Григоровича Шевченка:
«І чужому навчайтесь, й свого не цурайтесь.»